

Bechala'h – S'investir dans une Mitsva

Source : Likouté Si'hot volume 21, première Si'ha sur Bechala'h

<p>Les enfants d'Israël traversèrent la mer des joncs, puis...</p>	<p>1</p>
<p>בשלח טו, כב: וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף... Bechala'h 15, 22 : Moïse fit décamper Israël de la mer des joncs... רש"י: וַיִּסַּע מֹשֶׁה. הִסִּיעַן בְּעַל כַּרְחֹם, שְׁעִטְרוּ מִצְרַיִם אֶת סוּסֵיהֶם בְּתַכְשִׁיטֵי זָהָב וְכֶסֶף וְאֶבְנֵי טוֹבוֹת, וְהָיוּ יִשְׂרָאֵל מוֹצְאִין אוֹתָם בָּיָם. וּגְדוּלָה הָיְתָה בְּזֶת הַיָּם מִבְּזֶת מִצְרַיִם... לְפִיכָּךְ הוֹצְרָךְ לְהִסִּיעַן בְּעַל כַּרְחֹם. Rachi : Moché fit décamper. Il les a forcés à partir, car les Egyptiens avaient orné leurs chevaux de parures d'or et d'argent et de pierres précieuses, et les enfants d'Israël s'affairaient à les extraire de la mer. Le butin de la mer a été plus important que celui d'Egypte... voilà pourquoi il a dû les faire partir contre leur gré.</p>	<p>Moïse oblige les enfants d'Israël à arrêter de récupérer le butin de la mer</p>
<p>Question : Étaient-ils en train de courir vers l'argent ?...</p>	<p>2</p>
<p>רש"י בשלח טו, ב: זֶה אֱ-לִי. בְּכַבּוּדוֹ נִגְלָה עֲלֵיהֶם וְהָיוּ מִרְאִין אוֹתוֹ בְּאֶצְבָּע רֶאֱתָה שְׁפָקָה עַל הַיָּם מֵה שְׁלֹא רָאוּ נְבִיאִים. Rachi Bechala'h 15, 2 : Voilà mon Dieu. C'est Lui-même en personne qui leur est apparu et ils L'ont montré du doigt. Ce qu'une simple servante a vu sur la mer, les prophètes ne l'ont pas vu. ר"ן על הרי"ף פסחים כח, א: בשעה שאמר להם משה "תעבדון את האלקים על ההר הזה", אמרו לו ישראל: משה רבינו! אימתי עבודה זו? אמר להם לסוף חמשים יום. והיו מונין כל אחד ואחד לעצמו. Ran sur le Rif Pessa'him 28a : Lorsque Moïse dit à Israël « vous servirez l'Éternel sur cette montagne », ils lui demandèrent : « Moïse notre maître ! Quand pourrons-nous le faire ? ». Il leur répondit : « dans cinquante jours ». Ils se mirent à compter les jours (dans un compte à rebours). לקוטי שיחות: הכרחי לומר, שאי-רצונם לעזוב את ביזת הים לא נבעה מהחשיבות שייחסו לכסף ולזהב כשלעצמם, אלא מפני מחשבתם שלקחת ביזת הים היא רצון ה'. Likouté Si'hot : Nous sommes contraints de dire que le fait qu'ils ne voulaient quitter le butin de la mer, ne provenait pas de l'importance qu'ils attribuaient à l'argent et l'or en soi (par cupidité). Cela était plutôt dû au fait qu'ils pensaient, que prendre le butin de la mer était la Volonté Divine.</p>	<p>S'ils voulaient tout le butin, c'était pour accomplir une Volonté Divine</p>
<p>Question : En quoi la course vers l'argent est une « Volonté Divine » ?!</p>	<p>3</p>
<p>בא יא, ב: דְּבַר-נָא, בְּאֶזְנֵי הָעָם; וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ, וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ, כְּלֵי-כֶסֶף, וְכֵלֵי זָהָב. Bo 11, 2 : Fais donc entendre au peuple que chacun ait à demander à son voisin et chacune à sa voisine, des vases d'argent et des vases d'or. Chemot 3, 22 : ...Et vous dépouillerez l'Égypte. שמות ג, כב: ...וַנִּצְלְתֶם אֶת-מִצְרַיִם. לקוטי שיחות: כאשר ראו ישראל בים-סוף, שעדיין נשארו אצל המצרים כסף וזהב, שעדיין לא לקחו אותם, הם היו חייבים להתעסק בביזת הים, עקב הציווי "ונצלתם את מצרים". Likouté Si'hot : Lors de la traversée de la mer, Israël se rendit compte qu'il restait encore de l'argent non récupéré chez les égyptiens, ils étaient donc obligés de le récupérer dans le cadre de l'injonction « vous dépouillerez l'Égypte ».</p>	<p>Ils voulaient accomplir jusqu'au bout l'injonction de « dépouiller l'Égypte »</p>
<p>Pourtant, si Moïse l'ordonne, certainement qu'il s'agit d'un ordre divin !</p>	<p>4</p>
<p>שולחן ערוך יורה דעה רמו, יח: היה לפנינו עשיית מצוה ותלמוד תורה, אם אפשר למצוה להעשות ע"י אחרים - לא יפסיק תלמודו, ואם לאו - יעשה המצוה ויחזור לתורתו. Choul'han Arou'h Yoré Déa 246, 18 : Si l'on doit choisir entre l'accomplissement d'une Mitsva et l'étude de la Torah. Si la Mitsva peut être accomplie par d'autres, il n'interrompra pas son étude. Sinon, il fera la Mitsva et retournera à son étude. לקוטי שיחות: מציווי משה היתה הוכחה שרצון ה' במקרה זה היה שהציווי "ונצלתם את מצרים" יידחה, למרות היותו מצוה עוברת... ובכל זאת, היה זה "בעל כרחם", משום שלפי הבנתם וידיעתם בתורה, צריך היה, בהתאם להלכה, להשלים תחילה את ביזת הים ולא לבטל את הציווי "ונצלתם את מצרים". Likouté Si'hot : De l'ordre de Moïse, on pouvait comprendre que dans ce cas, l'ordre de « dépouiller l'Égypte » était repoussé, bien qu'étant une Mitsva qui ne reviendrait pas. Cependant, cela était « contre leur gré », car selon leur compréhension, il fallait, Hala'hiquement, d'abord terminer le butin de la mer.</p>	<p>Quitter le butin paraissait contraire à la 'Hala'ha, puisque cette Mitsva ne reviendrait plus</p>

<p>Pourquoi était-ce tellement important de récupérer tout cet argent ?</p>	<p>5</p>
<p>לקוטי שיחות: הרי זה בהתאם להוראה ולמצות לא תעשה של כל תשחית ו"התורה חסה על ממונן של ישראל". על ידי כך שהכסף והזהב עברו לרשות ישראל, התעלו ניצוצות הקדושה שהיו טמונים בהם - מערות הארץ, מצרים, אל רשות בני ישראל, לקדושה... ועי"ז עושים לו ית' דירה בתחתונים.</p> <p>Likouté Si'hot : Tout d'abord, il est interdit de « gaspiller ». Puis, « la Torah fait attention à l'argent d'Israël ». Par ailleurs, du fait que cet argent entre dans le domaine d'Israël, les étincelles de Sainteté qui étaient enfouis en lui s'élèvent de l'Égypte - nudité de la terre, vers le domaine d'Israël - la Sainteté.</p>	<p>En récupérant le butin, ils récupèrent des étincelles Divines</p>
<p>Cela explique le zèle des enfants d'Israël à récupérer cet argent</p>	<p>6</p>
<p>לקוטי שיחות: גילוי השכינה שבקריעת ים סוף חיזקה את התלהבותם בעבודה של לקיחת ביזת הים עד לאופן של "בכל מאדך". כפי שרואים, שכאשר יהודי יודע וחש שהקב"ה "מביט עליו" בקיימו מצוה, הרי הוא עושה אותה בכל לבבו ונפשו ומאודו, עד אשר לא נותר בו כוח ופרט כלשהו שאינו שקוע בקיום המצוה.</p> <p>Likouté Si'hot : La présence divine lors de cette traversée, renforça leur zèle dans la prise du butin, un zèle jusqu'au plus profond d'eux-mêmes. On voit bien que lorsqu'un Juif sait et ressent que D.ieu l'observe lorsqu'il fait une Mitsva, il s'y investit entièrement, au point que chaque partie de son être y est absorbée.</p> <p>לקוטי שיחות: התנתקותם מהים היתה מתוך קבלת עול וציות לרצון ה', אך כמוכן - בשמחה ובטוב לבב... לאחר שהקב"ה ציוה ללכת עתה למתן תורה, הם ידעו (למרות שאינו מוכן בהגיון), שהסתיים זמן קיום המצוה של "ונצלתם את מצרים". וממילא לא תיגרם שום התעלות רוחנית אם ימשיכו לעסוק בביזת הים.</p> <p>Likouté Si'hot : Ils quittèrent la mer par soumission, pour obéir à la <u>Volonté Divine</u>, mais cela était tout de même dans la joie. Puisque D.ieu leur avait ordonné d'aller <u>maintenant</u> pour recevoir la Torah, ils conclurent (sans pour autant le <u>comprendre</u>) que la Mitsva de « dépouiller l'Égypte » était terminée, et que cela ne servait plus à rien de continuer à le faire, puisqu'ils n'en tireraient plus aucune élévation spirituelle.</p>	<p>Ils étaient zélés et investis entièrement dans la Mitsva. Mais D.ieu leur indiqua que cette mission était terminée</p>
<p>Premier enseignement : Comment s'investir dans le service de D.ieu ?</p>	<p>7</p>
<p>לקוטי שיחות: כאשר יהודי עסוק בענין מסויים של עבודת ה', עליו להשקיע עצמו בכך עם כל חיותו ובכל כוחותיו, עד שהמעבר מעבודה זו לאחרת הוא "בעל כרחו". אך כאשר מקבלים ציווי... להפסיק עבודה זו ולבצע עבודה אחרת, צריכה תחושה "בעל כרחו" עצמה להביאו לידי כל שיתחיל לחיות בעבודה החדשה.</p> <p>Likouté Si'hot : Lorsqu'un Juif est occupé dans un certain domaine du service de D.ieu, il soit s'y investir de toutes ses forces, au point que quitter ce travail serait 'contre son gré'. Cependant, lorsqu'il reçoit un ordre d'arrêter ce travail et d'en faire un autre, on attend alors de lui, de commencer à <u>vivre</u>, 'contre son gré', son nouveau travail.</p> <p>Michna Pirké Avot 4, 22 : Contre ton gré <u>tu vis</u>. משנה אבות ד, כב: על כרחך אתה חי.</p>	<p>S'investir entièrement, tout en sachant changer de travail « contre son gré »</p>
<p>Second enseignement : S'investir même dans ce qui est « contre son gré »...</p>	<p>8</p>
<p>לקוטי שיחות: יושבי אהל: עליהם להיות שקועים לגמרי בלימוד התורה, אך, כאשר עליהם להתנתק מלימוד התורה ולעסוק בהצלת נפשות, בהפצת התורה והיהדות, עליהם לעשות זאת בשמחה ובחיות. בעלי עסק: חובתם לקבוע עתים לתורה אינה צריכה להיות קביעות רק בזמן, אלא גם באופן של קביעות בנפש, שבזמנים אלו הם שקועים לגמרי בלימוד התורה בדיוק כמי ש"תורתו אומנתו".</p> <p>Likouté Si'hot : Les hommes d'étude : Ils doivent être investis dans l'étude de la Torah, mais lorsqu'il faut s'en détacher pour aller « sauver des âmes » et diffuser la Torah et le judaïsme, ils doivent le faire avec joie et vitalité. Les hommes d'affaires : Leur obligation de <u>fixer</u> un temps pour l'étude ne doit pas être uniquement de la fixer dans le temps, mais également dans leur âme, ils doivent être alors plongés dans leur étude comme l'homme d'étude.</p>	<p>L'investissement des hommes d'étude et des hommes d'affaires</p>
<p>Troisième enseignement : Récupérer jusqu'à « la dernière étincelle »...</p>	<p>9</p>
<p>לקוטי שיחות: גם אם כבר קירב יהודים רבים כל כך ליהדות, ורוצה לנוח... כיון שעדיין נותר יהודי אחד שביכולתו להגיע אליו, והוא לא קרבו - אסור לו לסור מעבודה זו. כל יהודי הוא "עולם מלא"!</p> <p>Likouté Si'hot : Même s'il a déjà rapproché plusieurs Juifs à la Torah, et veut se reposer... S'il reste ne serait-ce qu'un seul Juif qu'il peut atteindre et ne l'a pas encore fait, il n'a pas le droit de se dérober de cette tâche. Chaque Juif est « un monde entier » : un monde entier à sauver !</p>	<p>Aller chercher chaque Juif – qui est un « monde » !</p>

י"א שבט תשמ"ח: בקריאת הפרשיות ד"הקהל" ע"י המלך - "שליח להשמיע דברי הא-ל": כל ישראל שוים, מ"חכמים גדולים שיודעים כל התורה כולה", עד ל"מי שאינו יכול לשמוע, שאינו מבין לשון הקודש".

11 Chevav 5748: Lorsque le Roi lit les Parachiot du Hakhel et transmet ainsi la parole de D.ieu, tous les Juifs sont égaux : du Sage « connaissant toute la Torah » à celui « qui ne sait pas écouter, qui ne comprend pas l'hébreu ».